

[Jes Lunde]

sale lettelser til de store indkomster, sådan at resultatet bliver, at det for mange lavindkomstfamilier er meget tvivlsomt, om de kan holde skindet på næsen, mens derimod de store indkomster får meget, meget store lettelser. I indkomstniveauet 300.000 kr. er det 20.000-30.000 kr., man får i lettelser, og tjener man endnu mere, er det endnu større skattelettelser, der lægges op til.

Derfor er det jo sådan set logisk nok, at finansministeren siger, at han ikke har så meget imod, at privatforbruget stiger, men jeg må sige, at jeg faktisk er mere enig med Kristeligt Folkepartis ordfører i den sag. Det er ikke hovedsagelig et stigende privatforbrug, vi har brug for i Danmark. Vi har meget mere brug for at bruge vores kræfter på at løse vores sociale problemer, på at løse vores arbejdsløshedsproblemer, frem for at prioritere det private forbrug.

Det er nu engang sådan, at hvis man bruger pengene mere målrettet, kan man få mere beskæftigelse ud af det, langt mere endda, og det er den drejning af finansloven, som vi skal forsøge at lave. Jeg er nemlig enig med finansministeren i, at det er en bunden opgave, og at vi ikke skal have et større underskud på statsfinanserne i løbet af forhandlingerne, det er vi med på i SF.

Det betyder til gengæld, at vi er nødt til at prøve at omlægge den politik, vi fører, inden for de givne rammer for at få den størst mulige beskæftigelseseffekt af det. Det resultat, vi får på det område, er afgørende for, om der kan laves en aftale med SF i sidste instans. Det afgørende er, om vi kan få indsatsen mod arbejdsløsheden gjort stor nok. Vi vil gøre alt, hvad vi kan for det. Vi håber, at regeringen også er parat til det.

Kim Behnke (FP):

Jeg synes, der er behov for oven på finansministerens besvarelse i hvert fald at få bogført et par synspunkter.

Hvis vi starter fra en ende af, så fastslog finansministeren, at det, regeringen gør og har gjort, sådan set er det, der er blevet bedt om fra EF's side. Nu må jeg sige, at dér har finansministeren jo en overraskende dårlig korttidshukommelse. Vi husker alle sammen, hvordan det stort set kun var den danske stat, der var kommet med sit bidrag, da EF-Kommissionen

skulle lave en hvidbog om den nye udvikling. Derfor minder jeg også finansministeren om, at finansministerens engelske kollega i meget, meget kraftige vendinger tog afstand fra det forrykte projekt, som EF nu har sat i gang, nemlig troen på, at bare vi investerer i infrastruktur, bare vi investerer nogle penge i udnælsespladser, og bare man investerer i noget ny teknologi, så skal alting nok gå godt.

Jeg skal i den forbindelse citere fra regeringens erhvervspolitiske redegørelse side 23:

»Der kan ikke ventes tilstrækkelig stor vækst i den internationale økonomi, og det er svært, om ikke umuligt, at uddanne den danske arbejdsstyrke så godt, at tilstrækkeligt mange finder beskæftigelse . . .«.

Men alligevel er det det, regeringen repræsenteret ved finansministeren i dag agiterer for skal være grundlaget for den kommende økonomiske politik.

Så er der spørgsmålet om faldet i ledigheden. Finansministeren har jo været så venlig i adskillige avisartikler at gøre opmærksom på, at der for en del af den ledighedsnedgang, regeringen forventer, er tale om, at man blot rører rundt i gryden og putter folk på tømme vandpyt-projekter og sender dem på nogle kurser, hvor de kan sidde og snakke sammen og dele deres bekymringer i hverdagen osv. Det er jo altså bare ikke det, der er brug for ude i det producerende erhverv, og medmindre man målrettet uddanner folk til at kunne bestride nogle konkrete job, så er der tale om et velfærdsøkonomisk tab ved at sætte folk på disse her projekter, eller også er der tale om det, som finansministeren i dag afviser: at man blot ønsker statistisk at flytte folk fra den ene kasse til den anden.

Det er jo ikke bare Fremskridtspartiet, men også andre gode folk, der har påpeget det. Endog vores rigsstatistiker, hr. Zeuthen, har gjort opmærksom på, at statistikkerne i disse år bliver misbrugt, fordi man ved at putte folk på andre projekter end lige netop at stå i arbejdsløshedsstatistikken får det til at se ud, som om regeringen har sat noget i gang. Hvis man kombinerer det med antallet af nye job i den offentlige sektor, primært i kommunerne, som kommer i de kommende år ved nyansættelser i den offentlige sektor inden for social- og sundhedssektoren, men i allerhøjeste grad også for at tage vare på de mange flygtninge,